

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Dia internacional per l'eliminació de la violència contra les dones

Palau del Parlament, 28 de novembre de 2017

Presidenta de l'Institut Català de les Dones, directora general, exdiputats, diputada de la Diputació Permanent, membres del govern, membres del cos consular, senyores i senyors, és un honor donar-vos la benvinguda en aquest Parlament amb motiu d'aquest acte institucional per commemorar el dia internacional per l'eliminació de la violència contra les dones, que com sabeu se celebra el 25 de novembre.

Unes dades per entendre la dimensió del problema: segons el departament d'interior, els tres primers trimestres d'aquest any vuit dones han estat assassinades i hem tingut 9.877 denúncies per violència masclista. Són, realment, xifres que demostren que tenim un problema com a societat, que tenim un problema com a país, perquè això són trenta-sis denúncies diàries.

Per parlar de la realitat que hi ha darrere aquestes xifres ens hauria agradat tenir aquí amb nosaltres els consellers amb competències sobre el tema. Això és el que hauria estat normal. Malauradament, però, no tenim una situació normal, al nostre país, i per això avui no són aquí.

Sí que tenim entre nosaltres, i els agraïm moltíssim que hagin vingut a parlar d'aquest tema, la senyora Núria Vergés, que és membre del departament de sociologia de la Universitat de Barcelona, i la senyora Míriam Alemán, de l'Associació Candela. També tenim amb nosaltres la senyora Magda Gregori, periodista, que conduirà l'acte. I també –són allà asseguts– la Jordina, l'Helena i en Roc, tres joves que ens explicaran el que passa en l'àmbit de l'ensenyament secundari amb relació a aquest tema.

Tot seguit passo la paraula a la Magda.

Gràcies.

.....

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Gràcies, Magda; gràcies, Núria; gràcies, Míriam; gràcies, Jordina i Helena. Aquí hi ha moltes dones que continuarem lluitant. I gràcies, Roc, per ser feminista. Aquí hi ha moltes dones i homes que també som feministes. Gràcies.

Al principi de l'acte us deia que els tres primers trimestres de l'any hi ha hagut vuit dones assassinades i trenta-sis denúncies diàries per violència masclista. Són xifres esgarrifoses. Però són xifres, i les xifres són molt fredes. Per tant, m'agradaria que penséssim que darrere de cada xifra hi ha una dona que ha estat assassinada, vexada, violada, humiliada, maltractada. Que penséssim que són persones. I que ho penséssim sempre.

Enguany la xifra de denúncies és lleugerament superior a la de l'any passat. Jo vull pensar que no és que la violència masclista hagi augmentat, sinó que enguany hi ha hagut més denúncies perquè les dones s'han atrevit més a denunciar. Ja sé que això és ser optimista, però jo vull pensar que és això. I vull pensar que és això perquè en realitat aquesta lluita contra el masclisme de moment no la guanyem. No vull dir que la perdem, però deixeu-me dir que no la guanyem. Perquè les actituds masclistes continuen cada dia a la nostra societat. Cada dia. Si ens ho proposéssim, cada dia trobaríem centenars de denúncies per actituds masclistes.

Aquesta lluita, doncs, no la guanyem, i jo crec que és que ens hem relaxat com a societat. I ho crec perquè aquí ha passat com en molts altres àmbits. Com que tenim una llei fantàstica, perquè la tenim, la llei d'igualtat efectiva entre homes i dones, que va aprovar aquest Parlament, que és una molt bona llei, una llei molt avançada, com que tenim polítiques d'igualtat, com que tenim polítiques públiques, com que la Generalitat i molts i molts ajuntaments hi treballen, hem pensat: "Això ja ho faran els polítics." I ens hem relaxat. I no ens podem relaxar. Aquesta lluita contra el masclisme l'hem de fer tots i totes cada dia des de cada àmbit, el personal, el familiar, el professional, absolutament a tot arreu. Cada dia és una lluita contínua. Cada petit gest que fem és importantíssim, perquè els grans canvis socials es fan de petits gestos diaris que fa tothom.

De moment, deia, perdem aquesta lluita, però la podem guanyar. Per fer-ho, però, hem de canviar les actituds, hi ha d'haver un canvi cultural. Els experts ens diuen que per fer una transformació de la societat cal corregir les actituds, no només els fets. Les actituds. És molt important que condemnem els fets sempre, però de vegades no condemnem les actituds. No només cal condemnar el violador, l'abusador, el maltractador, l'assetjador. Cal condemnar les actituds. Per exemple,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

no podem callar. Hi ha molta gent que sap que en una parella hi passa alguna cosa, però no ho denuncia perquè "ja s'ho faran". O hi ha molta gent que sap que a la seva escala, o al seu bloc, hi passa alguna cosa, però "ja s'ho faran". Cal denunciar-ho, com cal denunciar les actituds de molts mitjans de comunicació que fan de la violència masclista un espectacle. I cal denunciar moltes empreses que utilitzen la dona com a objecte. I cal denunciar les actituds frívols i banalitzants, i els acudits de què parlàvem abans. I cal denunciar i condemnar les justificacions. Perquè aquests fets es justifiquen, moltes vegades: "És que, és clar, és que mira com anava vestida", "és que, és clar, és que mira el que feia", "és que, és clar, mira com anava pintada", "és que, és clar, mira com es movia". Això ho diríem, d'un home? Mai. Per tant, no s'ha de justificar mai –mai. És més: cal denunciar aquesta actitud de justificar, perquè només així posarem fi al masclisme. I les dones hem de ser les primeres a fer-ho, per descomptat, però també ho han de fer els homes. Perquè cada actitud masclista, cada agressió masclista, és un fracàs de la societat. No és un fracàs ni de les dones ni dels homes. És un fracàs de la societat. I, per tant, ho hem de fer plegats. I ho hem de fer cada dia. Ha de ser una lluita contínua, diària, que no pot parar. Només així guanyarem, és l'única manera. Ens hem de conjurar, perquè, com dic sempre, i també ho ha recordat la Núria, lluitar contra la violència masclista ha de ser una qüestió d'estat, una qüestió de país. Ho hem de fer tots.

Permeteu-me que avui, ja que segurament aquest és l'últim acte que faig com a presidenta del Parlament en aquest auditori, repeteixi un cop més una cosa que sempre he dit al llarg de tot el cicle que hem fet aquí en aquesta sala sobre la igualtat efectiva de dones i homes, sobre aquest repte de país: ni un pas enrere; ni com a país, ni com a societat, ni com a dones, ni com a homes, ni un pas enrere contra la violència masclista. És una qüestió de país. No serem una societat veritablement democràtica i avançada fins que no posem fi a aquesta xacra social. Ni un pas enrere. I, sobretot, avui que tinc tantes dones aquí davant, us demano que vosaltres feu un pas endavant. Sempre ho dic, i ho continuaré dient: quan us proposin de dirigir un projecte, quan us proposin d'exercir qualsevol responsabilitat, si us plau, feu el pas endavant. Perquè moltes vegades ens pensem que no estem preparades. I us ho dic: esteu molt ben preparades. Feu el pas endavant, perquè fer-lo, en qualsevol projecte, és lluitar contra el masclisme, és lluitar contra la desigualtat. I si no ho voleu fer per vosaltres, sempre ho dic, també, feu-ho per les vostres àvies, per les vostres mares, per les vostres germanes, per les vostres filles. No renunciu mai a res perquè penseu que no hi esteu preparades. Esteu molt preparades, feu sempre el pas endavant, no renunciu a res. Perquè és l'única manera de combatre el masclisme i fer una societat igualitària.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Avui aquí som moltes dones, i segurament som diferents, pensem de maneres diferents, tenim una trajectòria vital diferent i volem coses diferents. Però estic segura que totes compartim que hem d'eradica la violència masclista. Doncs fem-ho plegades. Això ens uneix. Treballem-hi plegades, treballem-hi com a país, perquè serà la manera de fer aquest país millor que segur que totes volem. Segur que si hi treballem i ens hi esforcem ho aconseguirem.

Moltes gràcies.